

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ NO PERMANENT DE SALUT** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 1833-2002

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2009

Núm. 26

Presidència **de l'Honorable Sra. Encarnación Pastor i Sánchez**

Sessió celebrada dia 11 de març del 2009

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 2557/09 , presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a lliurament de les llistes d'espera.	366
2) RGE núm. 2558/09 , presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a millora del nivell assistencial i rectificació de la reordenació de població sanitària efectuada per la Conselleria de Salut.	372
3) RGE núm. 2559/09 , presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a ajuts econòmics per a l'atenció bucodental.	377
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Comenzaremos esta sesión de hoy y en primer lugar preguntaría si hay alguna sustitución.

LA SRA. MORILLAS I NAVARRO:

Sí, María Luisa Morillas sustituye a Francesc Dalmau.

EL SR. BONED I ROIG:

Joan Boned substitueix Rosa Maria Alberdi.

LA SRA. PRESIDENTA:

El orden del día de la sesión de hoy consiste en tres proposiciones no de ley RGE núm. 2557/09, 2558/09 y 2559/09, presentadas todas ellas por el Grupo Popular.

1) Proposició no de llei RGE núm. 2557/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a lliurament de les llistes d'espera.

A continuación se pasará a la primera proposición no de ley del orden del día, que es la 2557/09, del Grupo Parlamentario Popular, relativa a las listas de espera. Para defender la proposición no de ley tiene la palabra la Sra. Aina Castillo por un tiempo de diez minutos.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bones tardes a totes les diputades i a tots els diputats i efectivament de les tres iniciatives del Partit Popular o del Grup Parlamentari Popular que veurem avui horabaixa a aquesta comissió la primera fa referència a les llistes d'espera. Sé que el primer que em contestaran, per part dels distints grups polítics, és que no els agrada l'exposició de motius perquè ja estic acostumada que sigui una de les expressions que s'utilitza en les distintes intervencions, però he de dir que en aquest cas, tot i que feim un esforç des del Grup Parlamentari Popular de neutralitzar l'exposició de motius perquè no sigui un impediment de l'aprovació de les propostes que presentam, en aquest cas ha estat impossible, per què? Perquè es tracta, ni més ni manco, de demanar una cosa que entenc que ja és mala notícia que s'hagi de demanar a aquesta comissió i és demanar transparència i informació a la Conselleria de Salut en aquest cas referent a les llistes d'espera en general, però especialment de consultes externes i de proves diagnòstiques.

Què està passant a aquesta comunitat amb les llistes d'espera? Avui mateix hem demanat públicament al Govern que abandoni la passivitat en aquest sentit perquè augmenten de manera important, només un 14%, perdó, només amb el que duim de govern del pacte d'esquerres, vint mesos aproximadament si no vaig equivocada, un 14% en llista d'espera quirúrgica, és a dir per operar-se; i un 5% de demora mitjana, és a dir, el temps que esperen els ciutadans. Per tant, han pujat tant la llista d'espera quirúrgica total com la d'espera o el temps d'espera, que els ciutadans han de patir per poder operar-se quan el metge li ha indicat.

Desgraciadament no podem fer una valoració de quantes persones hi ha en llista d'espera per a consultes externes ni sobre quan de temps esperen les persones per poder visitar el metge especialista ni el mateix respecte de les proves diagnòstiques com pot ser un TAC, una radiografia, una ecografia, etc., que bé saben els diputats de què parlam.

Per tant, es tracta a través d'aquesta iniciativa posar de relleu que entenem que hi ha un ocultisme que jo qualificaria d'antidemocràtic, perquè no s'entén, vull dir, si les dades són dolentes són dolentes i si són bones són bones, però no és de rebut que en una democràcia a aquest parlament a preguntes de l'oposició no es doni cap tipus d'informació en cap sentit i en aquest cas la llista d'espera de consultes i de proves no es dona. L'única contesta que va haver-hi en aquest respecte va ser en el mes de maig de l'any passat on es varen donar xifres globals de llista d'espera de consultes i de proves, però sense especificar ni temps d'espera, ni per tipus d'especialista o d'especialitat, ni per tipus de prova ni per hospital, cosa que no passava en aquesta comunitat des de feia una sèrie d'anys, des que la passada legislatura es va sistematitzar la informació i va ser possible oferir-la, perquè entenc que moltes vegades la informació és complicat sistematitzar-la i oferir-la, però no és el que passa ara, ara simplement no es vol donar aquesta informació.

Per tant, des del Grup Parlamentari Popular ens hem vist obligats a presentar iniciatives més contundents, una és aquesta, una proposició no de llei on s'insta la Conselleria de Salut o el Govern a través de la Conselleria de Salut, a lliurar i a fer pública de manera immediata la informació referida a les dades d'espera de consultes i de proves de la manera que diu aquesta proposició, i també demanar que es faci pública aquesta informació mensualment. Sé que es va tramitar una iniciativa en aquesta mateixa comissió que demanava transparència, la publicació de les dades en períodes més curts del que es fa o del que no es fa i es va rebutjar, esper que almanco els diputats siguin conscients que vagi bé o vagi malament, tinguem motius, tinguem excuses o tinguem el que sigui, que una de les qüestions vitals per a la democràcia és tenir informació i que uns dels drets més importants que tenen els pacients i els usuaris de la sanitat pública és saber quant de temps han d'esperar per a una consulta amb l'especialista o per fer-se una radiografia, un TAC, una prova diagnòstica a l'hospital que els pertoca per àrea sanitària.

Creim que això és molt important i esperar i confii que la comissió de sanitat -tot i que llavors no ho va valorar- valori el fet que avui encara no tenim informació, que després de vint mesos la informació que tenim en aquest sentit és pràcticament nul·la, i la importància de tenir aquesta informació per part d'aquest parlament i per suposat per part de tots els usuaris. He de comentar que lògicament el Partit Popular sospita que aquesta informació no és bona, per què? Perquè ens arriben moltes queixes i no ho dic per dir, no puc dir noms perquè evidentment vulneraria la intimitat de les persones que s'han acostat al Partit Popular a denunciar aquesta situació, però tenim una sèrie de ciutadans que no són afiliats al Partit Popular que sí que s'han acostat a nosaltres per dir-nos que passa perquè, per exemple, si una revisió, una malaltia determinada que ha de ser objecte de revisió, un pacient determinat, per aquesta malaltia anualment si abans es donaven hores, per exemple, per al mes que estam ara, per al mes de març, ara en el mes de març encara

no saben quin dia podran anar a fer-se la revisió per l'especialista.

Creim que és greu, creim que és important, creim que hem de fer molta de feina perquè una de les qüestions vitals a la sanitat pública és escurçar o reduir els terminis d'espera dels pacients per accedir a la sanitat pública, però també la informació, saber-ho, perquè a més si ho sabem hi podem posar remei. Jo no dubt que la conselleria ho sàpiga, però deman, a través d'aquesta comissió de sanitat del Parlament de les Illes Balears, que es requereixi aquesta informació per part de la conselleria, que es lliuri al Parlament i que es deixi de fer ocultisme polític, perquè jo crec que és un ocultisme polític antidemocràtic, respecte d'aquesta informació.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sra. Castillo. Para fijar posiciones seguidamente procedemos a la intervención de los grupos parlamentarios de menor a mayor. En primer lugar tiene la palabra el Grupo Mixto, la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. Sra. Castillo, efectivament dia 4 de juny de l'any passat vàrem veure una proposició no de llei sobre llistes d'espera. En aquella ocasió, la veritat és que ja vostè, bé, nosaltres vàrem donar el nostre punt de vista sobre les acusacions que ja feien d'obscurantisme, de retards en la publicació de les llistes d'espera, i vostè també va fer la seva exposició i va plantejar la seva posició amb una càrrega demagògica i d'interès partidista que hem vist que avui l'ha reiterada, amb una dosi de teatralitat i de posada en escena que jo no sé si seran superables, però crec amb el temps podem arribar a quotes importants.

Dic això perquè resulta cridaner que anunciï en aquesta comissió que ja ha fet una roda de premsa on ha fet la denúncia pública de no sé quantes coses, amb la qual cosa jo no sé exactament què fa aquí sinó que forma part també del xou mediàtic que sembla que li agrada i molt. Li ho dic amb un cert disgust i a més jo crec que això de parlar d'antidemocràcia i de qüestions d'aquest tipus crec que ni és adequat, sé perfectament que vostè ho diu simplement per dir-ho, perquè queda be i perquè sona més fort, vostè ha dit que s'han de carregar les tintes i ho fa d'aquesta manera, però crec que té poc a veure amb el que passa i crec que, a més, és prou incoherent. Una cosa que a més també ja vàrem veure a l'altra comissió, i ho hem vist avui, és aquesta diferent vara de mesurar que té vostè que quan governava feia unes coses i les feia perquè li havien de dir des d'aquí, des d'aquest parlament, que les fes i ara resulta que té un altre discurs.

Per tant, li diré que li faré una sèrie de consideracions generals sobre aquesta proposició i li podem anunciar, efectivament, que la votarem en contra. Li faig també una referència a una cosa que ha dit vostè, vostè ha dit que nosaltres fem servir les exposicions de motius per argumentar en contra de les proposicions, i jo li dic que l'exposició de motius forma part de la proposició no de llei, forma part de la iniciativa parlamentària, per tant, tan lícit és criticar l'exposició de motius com criticar les propostes que es fan.

Aquestes consideracions, en primer lloc, obscurantisme, nosaltres li vàrem dir -i ho reiteram-, pensam que la transparència és fonamental en qualsevol poder públic, en qualsevol conselleria, qualsevol govern ha de ser transparent i que tot és millorable i que nosaltres, des del nostre grup, feim i reiteram al Govern que ha de ser transparent en la mesura de les seves possibilitats i al màxim possible. No podem estar d'acord a dir que es fa o que es du a terme una pràctica obscurantista per part d'aquesta conselleria, no hi estam en absolut d'acord i jo crec que fins i tot té una part de gratuïta la seva acusació.

Segona qüestió, dades de la llista d'espera quirúrgica, jo ja no li recordaré què va passar la legislatura passada, quina va ser la conseqüència d'interpel·lacions i proposicions no de llei que es varen fer a aquesta cambra, conseqüència de les quals va ser que vostè va començar a publicar aquestes llistes d'espera quirúrgiques. Ara es compleix el que es va acordar, ara estan penjades a la pàgina web les dades de llista d'espera quirúrgiques, com s'ha acordat que s'havia de fer. Desconeixem si s'ha produït cap retard en aquesta publicació, com va denunciar vostè a l'anterior comissió, però de fet ara mateix si vostè entra en la pàgina tindrà les llistes d'espera quirúrgiques. Insistim, es pot millorar?, possiblement sí, però això es compleix.

Tercera qüestió, els punts de la seva proposició. Nosaltres pensam que el primer punt que vostè proposa sol·licita una documentació. Vostè diu que necessita saber la informació relativa a l'any 2008 de llistes d'espera de consultes externes i proves diagnòstiques amb tota una sèrie d'elements per poder jutjar. Jo li dic, faci servir vostè una eina parlamentària que té, que és la sol·licitud de documentació, si vostè em contesta -que jo després no li podré respondre- que ja ho ha fet i que no l'ha rebuda, jo li dic doncs insisteixi o busqui els canals adients. No crec que hagi de ser una proposició no de llei la manera de demanar una documentació que la sol·licita un grup parlamentari, per tant, insisteixi vostè en la sol·licitud d'aquesta documentació i supòs que al final la hi donaran.

Segona qüestió amb relació al següent punt, crec que vostè aquí actua amb un cert cinisme i que -direm- és més greu perquè vostè té probablement un coneixement de causa que tal vegada no tenim nosaltres. Vostè sap perfectament que això que demana, en el segon punt, tècnicament és molt complicat tant pel que fa als recursos com pel que fa a l'obtenció d'aquesta informació i, a més, jo li afegiria una altra cosa, i és quina és la utilitat que tendria això que vostè demana. Li dic això perquè jo crec que publicar les llistes d'espera té una certa utilitat, pot ser un element per mesurar la qualitat assistencial, però anar al detall que vostè demana em fa la sensació, i a més pel seu discurs jo diria que quasi és una seguretat, que vostè pretén és fer comparacions, fer d'això un ús partidista d'aquesta informació, simplement vol poder comparar i dir, mirau hem

anat a pitjor, les coses l'any passat estaven d'aquesta manera i enguany estan d'aquesta altra. Em fa la sensació que vostè no pretén -diríem- donar un plus al que s'entendria com una millora de la qualitat assistencial sinó simplement fer servir això com un instrument partidista.

Ja li vaig dir a l'anterior comissió, i ara li ho repeteixo, Sra. Castillo, vostè sap perfectament que fer difusió i fer alarmisme de les llistes d'espera és contraproductiu i té efectes contraproductius. Políticament, "partidistament" tal vegada li va molt bé, que tenc la sensació que és això el que pretén, però valori, jo li diria que valori els efectes contraproductius que té el discurs que fa en el sentit que vostè el que fa d'alguna manera és sembrar el dubte, sembrar la desconfiança sobre la qualitat de la sanitat que tenim. Per tant, jo diria que mesurés d'alguna manera això que vostè fa perquè està molt lluny d'això que moltes vegades diu vostè que fan en un sentit constructiu i perquè això que vostès fan no té en absolut cap sentit constructiu. Per tant, li diria que reorienti la seva actitud, que reorienti la seva crítica i també sí li exigiria que per favor quan em contesti no faci servir el tipus d'argument que va fer fa uns mesos quan deia que a nosaltres no ens importa que els ciutadans i les ciutadanes estiguin en llista d'espera.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sra. Suárez. Por parte del Grupo Parlamentario del BLOC per Mallorca i PSM-Verds tiene la palabra el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Com s'ha recordat és una proposició que ja havíem tengut pràcticament ocasió de parlar fa uns mesos en aquesta mateixa comissió, per tant, és reiterativa respecte del que es demana. De totes maneres jo valoraria és que, evidentment, dins els instituts parlamentaris hi ha un element, una tasca, important de l'oposició que és la de control del Govern, de crítica de les seves actuacions, i hi ha una altra que és de propostes. Jo crec que aquí malgrat s'hagi cercat una iniciativa de proposta en realitat allò que es pretén és de crítica perquè, com molt bé plantejava la Sra. Castillo, quan es parla d'ocultisme i de pràctiques antidemocràtiques jo crec que es pretén més fer una denúncia que no una proposta.

Per cert, que amb l'ocultisme no sé ben bé el que ha volgut expressar, no sé si són pactes amb els serveis del mal o del dimoni o de les terres de Mordok i les terres de Sauron perquè entenc que vol parlar d'obscurantisme, m'imagín que no parla de la nigromància ni de les forces obscures, m'imagín, no ho sé, en tot cas ja ho explicarà. Nosaltres en deim ocultisme ja és una passa més enllà del que sembla que la posició que ha defensat el Partit Popular, és un altre tema. Aquest punt, certament més enllà, i perdonin l'acudit perquè el tema és important, realment les llistes d'espera i els nivells dels serveis sanitaris de les Illes Balears no són consonants, i així ho hem reconegut sempre, amb la riquesa i el nivell que toca tenir un país europeu com són les Illes Balears.

Fins i tot tenc una certa satisfacció de veure que la Sra. Castillo evoluciona i veu que aquella satisfacció tan extraordinària que vivia sobre com varen ser transferides les competències de sanitat que bastava i sobrava, ara veu que tot i els esforços importants que ha fet l'Administració autonòmica per duplicar, per millorar moltíssim aquesta dotació de l'Estat amb un gran perjudici de les seves arques no és suficient, no és suficient i no arribam al nivell. En qualsevol cas, més enllà que les dades no siguin bones, que les llistes s'han de millorar i que el servei al ciutadà, en general, en salut ha de millorar i tots hem de fer un esforç apuntar que hi ha aquest obscurantisme respecte de les llistes d'espera a nosaltres ens sembla d'un alarmisme infundat. Creim que sí que es donen les dades, hi ha unes transparències telemàtiques, es pot apuntar i fer un seguiment de les dades i en qualsevol cas si s'han d'ampliar, que ens sembla convenient que es vagin ampliant, no es poden utilitzar aquests termes per demanar-ho. En tot cas seria una millora respecte de tot el que hi havia hagut fins ara.

Com també s'ha apuntat si en comptes d'una informació pública es tracta d'una informació estrictament parlamentària que no li ha estat atorgada, si és aquest el tema, és evident que també hi ha uns altres procediments reglamentaris que no són els de la proposició no de llei per fer valer els drets que tenguí el Grup Popular. Si del que es tracta, com apunta la proposició no de llei, és per a tota la ciutadania nosaltres també pensam que no s'ha expressat, per part de la proposició no de llei, amb l'adequació que caldria. En qualsevol cas crec que tots els ciutadans el que sí volen és que s'eliminin aquestes llistes d'espera, que es doni un millor servei, i això certament només es farà amb un millor finançament i amb molts més recursos destinats a la sanitat.

Respecte de les llistes d'espera i les seves pràctiques també seria important millorar en la transparència, nosaltres en aquest debat pensam que és cert i que és bo que hi hagi una aportació en aquest sentit, crec que sempre hi hagut pràctiques, des de la Sra. Castillo també, d'un cert maquillatge amb alguns o algunes elements per tractar aquests temes de les llistes d'espera en un sentit o en l'altre, de totes maneres tanmateix les seqüències històriques es poden avaluar, però crec que s'ha de fer un esforç de transparència, siguin quins siguin els seus resultats, i en aquest sentit ho compartim.

Sabem que fins i tot de vegades hi ha un cert bon resultat de llista d'espera i és raonable i, en canvi, el que s'amaga després és la segona visita, com al final del que es tracta és de tenir un ítem o un índex per avaluar la qualitat del servei i per avaluar que també hi ha aquesta primera topada, aquesta primera, d'alguna manera, visita al servei. Però creim que tota aquesta transparència en la gestió de cara a la ciutadania i sobretot de cara als que l'han de controlar s'ha de millorar, però els termes i el missatge que vol transmetre avui el Partit Popular és un altre, nosaltres no el podem compartir, no li podem fer d'eco del to ni del plantejament que vol, i per tant li votarem en contra.

Si un altre dia hi pot haver un altre plantejament, de mirar entre tots d'instar i de treballar perquè hi hagi aquestes millores, per part del nostre grup hi estam compromesos i per tant ens agradarà participar-hi. Si no comprenem que el Partit Popular vulgui fer una altra cosa avui, és plenament legítim i és molt raonable que així sigui, però evidentment no és el nostre paper acompanyar-lo en aquest camí.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Alorda. Por parte del Grupo Socialista, tiene la palabra el Sr. Gascón.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gracias, Sra. Presidenta. Jo he de confessar, Sra. Suárez, que no estic d'acord amb vostè en una cosa, jo admir la Sra. Castillo, tenc una admiració de la Sra. Castillo des que era consellera, que jo li deia consellera de salut i propaganda, no sé si se'n recorden alguns, perquè he de reconèixer que té un discurs molt elaborat, molt seriós, molt organitzat i sempre diu el mateix, sigui cert o no, ella diu i ja està. Avui parlem de les llistes d'espera, no de llistes d'espera, de què es publiquin les llistes d'espera, això ho parlem posteriorment a una roda de premsa en la qual la Sra. Castillo no ha parlat d'això, ha parlat de què havia augmentat la llista d'espera, cosa en la qual jo no entraré ara perquè no és el que anem a fer; ella fa el seu caliu, com és exconsellera de salut i propaganda doncs va fent, però nosaltres parlem només d'això, jo no sé si hi ha llistes d'espera, no m'ho he mirat si hi ha més llistes d'espera o no, i si vostè diu que sí, potser sí és veritat; hi ha serveis que ja li garanteixo que no, però bé, potser n'hi ha que sí. Per tant, jo només entraré en això.

Per preparar aquest assumpte el que hem fet és, anem a veure, què li vaig demanar jo quan era oposició a l'anterior legislatura? 37 preguntes mensuals sobre llistes d'espera, 37, mensuals no, en tota una legislatura, cada més, 37 mesos, els últims ja em vaig cansar; 37 mesos llista d'espera de consultes i 37 mesos de llistes d'espera de diagnòstic, i he mirat, he consultat els expedients d'aquesta cambra, que és molt fàcil, i suposo que estan bé, perquè si no seria un greu problema, la Sra. Castillo ha fet 8 preguntes sobre llistes d'espera, totes elles contestades, de documentació; la Sra. Castro, 3, totes contestades, i preguntes n'hi ha tres de contestades i una del mes de març, que és aquest mes, encara no contestada. Això és tot el que hi ha quant a preguntes i documentació de llistes d'espera de l'importantíssim interès que tenen vostès, seriós, no mediàtic, seriós, de les llistes d'espera, quirúrgiques i no quirúrgiques.

Jo, vostè ja sap, Sra. Castillo, que a mi no m'agrada parlar gaire de les llistes d'espera i ho sap perquè jo li he dit moltes vegades, a l'abril del 2004, el dia 28 d'abril del 2004, vaig fer una interpel·lació sobre llistes d'espera a la consellera de salut i propaganda que era vostè en aquell moment, i jo li deia: nosaltres hem fet i fem moltes preguntes sobre llistes d'espera, lamentablement només ens contesta les fàcils, Sra. Consellera, les interessants vénen sense contestar, però vénen com si fossin contestades. Això veig que és un problema, això de les llistes d'espera és un problema que cada un s'ho munta com li sembla

quan és a l'oposició; però les llistes d'espera, insisteixo, és una cosa que si demà surt tot això als diaris, la gent es tensa; que hi ha més llista? La gent es preocupa i això és el que nosaltres no hauríem de fer, i jo no pretenc fer. Jo li explicaré aquí el que jo vaig dir en aquell moment.

Miri, jo ja li deia que les llistes d'espera és un problema conegut a tot el món, que la llista d'espera té connotacions negatives, però és evident que també és un element de planificació, etcètera; el problema és si augmenta o baixa, si es manipula o no es manipula, si és pública o no és pública, això és el problema i això és el que parlava en aquesta interpel·lació també, en la qual jo explicava als diputats i a vostè que era consellera -el geni més gros que hi ha hagut en aquest món espanyol sobre llistes d'espera ha estat el Sr. Romay Beccaría, amb un dia de ser ministre va reduir la llista d'espera a la meitat-, si vostè feia un dia que esperava i jo feia mil dies, hi havia 500 dies, hi havia 1.000 dies de llista d'espera, ell va dir: "*ahorraremos la demora media*", vam passar de 500 dies de llista d'espera, jo tenc un pollastre i vostè no en té cap, en tenim mig per barba, però no és així, això va ser el Sr. Romay Beccaría.

I el Sr. Alorda ha dit una cosa molt encertada, que era això de les consultes; les consultes es va passar des de citar l'administració la primera visita i la successiva a només citar la primera, amb la qual cosa, si jo, jo, si fos, però el metge visita un malalt i l'ha de recitar ell per a la pròxima vegada, si té ple i té fins al cap de quatre mesos, què li diu, vengui d'aquí a quatre mesos? No, d'aquí a quinze dies i la fas, i s'ha acabat. I es van acabar les llistes d'espera successives, vull dir, mirin si va ser el Romay, va ser genial.

Amb les llistes d'espera sempre hi ha hagut problemes, sempre, aquí jo tenia un senyor que jo tenc posat aquí, el recordat i mai enyorat últim director territorial de l'IMSALUD, que deia que "*Baleares lidera la reducción*", "*Setecientas mujeres en lista de espera solamente*", i de cop i volta diu: "*Admito que antes hacía trucos para reducir las listas de espera, pero ya no lo haré más*". Això està publicat, això ho deia el Sr. Rodrigo de Santos. Vull dir que tothom a les llistes d'espera -sí, a l'any 99 va dir, i li record que, bé, és igual, és que ja en parlàvem de llistes d'espera abans que vostè nasqués, m'entén, o es pensa que és des que vostè és consellera que va bé o malament; jo ja sé que vostè es pensa que va anar bé només quan era consellera, però no, hi ha altres moments que també va anar bé, per exemple va anar a la transferència, un mes abans de la transferència de salut, hi havia mils de ciutadans de Balears en llista d'espera, vostè ho sap, el dia de la transferència es va penjar al web de l'IMSALUD "*cero pacientes*", punt, no n'hi va haver.

Les llistes d'espera, Sra. Castillo, són un problema greu, ara bé, vostè diu avui parlem només que no són públiques, no les hi donen. Miri, vostè no les ha demanat, punt un, vostè no les ha demanat, només ha fet, vuit, vostè no s'ha preocupat de saber les llistes d'espera, punt un. Punt dos, ara demana que sigui mensual -es pengin mensualment entenc-; bé, escolti, jo a la moció li vaig demanar i em va dir que no, que trimestral, no, trimestral no, "*lo antes posible*".

(S'escolta la Sra. Castillo i Ferrer de fons que diu: quin any era?)

El 2004, "*lo antes posible*", clar, sí, però és que fa cinc anys, fa un any i mig segueix seguit trimestral, quan hi havia la Sra. Castillo, consellera de propaganda de l'ib-salut, eh, vull dir, fa un any i mig, no fa cinc anys, per l'amor de Déu! No va fer més del que hi ha ara: trimestrals, les quirúrgiques, i la resta en roda de premsa, que és el que es fa ara, no en va pensar mai cap de consulta. Li vaig treure jo aquí, en el plenari, -jo no parlaré quan vostè parli, per favor, jo no acostumo a fer-ho, no ho faci, Sra. Castillo, que no està bé-; jo li he tret aquí una documentació d'un malalt que feia cinc mesos que esperava per a un tac de càncer de pròstata el dia que vostè deia que no hi havia més de tres setmanes, se'n recorda? Això passa, les llistes d'espera són així.

El que discutim avui aquí és no si hi ha llistes o no, que n'hi ha, si han crescut, que jo li puc admetre, no ho sé, vull dir que si vostè ho du, no tenc perquè dubtar que sigui així; ara, en aquest moment què s'està fent? Llistes d'espera quirúrgiques trimestrals penjades, com no fa quatre anys, ni tres, fa un any i mig, ben igual; les altres llistes de consultes es fan en rodes de premsa, cosa que jo pens que és un error, igual que feia vostè. El que s'encarrega de les llistes és la mateixa persona, amic meu, que s'encarregava que hi era vostè i afiliat al Partit Popular, vostè ho sap. Què ha canviat ara, què ha canviat res?

Què ho hem de millorar? Jo hi estic disposat, ara, que vostè ens tregui aquí, després que no ho ha fet vostè al cap d'un any, canviar-ho d'aquesta manera no em sembla raonable, podríem haver discutit d'una altra manera, Sra. Castillo. Jo crec que no és així i per tant nosaltres no li podem donar suport, malgrat jo insisteixo, i vostè ho sap, que a mi parlar de llistes d'espera, crec que segons del que parlem, no ho hauríem de fer. Però bé, vostè ha tingut aquest interès, fem-ho i ja està, però s'està publicant el mateix que es publicava en el seu dia i el seu dia era juny del 2007, no era el 2004, no parlem d'això, parlem del 2007, fa un any i mig. Escolti'm, jo segueixo encara pagant el mateix préstec que pagava fa un any i mig, no ha canviat res, per tant què vol que canviem ara? Intentem-ho? Intentem-ho, però no d'aquesta manera, Sra. Castillo.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Gascón. Si quiere hacer uso de la palabra por contradicciones, tiene la Sra. Castillo cinco minutos.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sí, *muchas gracias, Sra. Presidenta*. Jo sé el que ha canviat, Sr. Gascón, sé el que ha canviat de fa quasi dos anys, sé el que ha canviat, ha canviat qui governa en aquesta comunitat i qui gestiona la sanitat, sí, sí. És a dir, és que ja està bé, perquè és que si no fos perquè ens ho hem de prendre amb humor, no per al tema, sinó perquè si no estaríem enfadats cada dia, seria desesperant; és a dir, jo no venc aquí a defensar la meva gestió, d'entrada, i no ho he fet mai, no, no, que quedi claríssim, venc aquí a defensar, primer, els drets que tenim tots els diputats del Grup Parlamentari Popular d'exercir la nostra tasca parlamentària, només faltaria que m'haguessin de dir vostès com ho he de fer, el que he de fer, el que no he de fer, que no he de presentar una iniciativa com a proposició no de llei, que he de demanar una documentació i si deman o no deman, per favor, una mica de respecte, una mica de respecte, bé, el mínim que deman per a mi i per a tots els meus companys del Grup Parlamentari Popular.

Aquí el que es ve a fer és una tasca de control al Govern i per suposat en aquells temes que el Partit Popular entengui que s'han de controlar. I la llista d'espera, tot i que és un tema que jo sempre he dit que ni quan va bé s'ha de fer massa ús de la satisfacció, ni quan va malament s'ha de fer massa alarmisme, també volem parlar de llistes d'espera quan tenim una actitud per part del Govern, un tarannà per part del Govern, la Conselleria de Salut, que no ens vol donar informació.

Miri, Sr. Gascón, vostè em parla de la passada legislatura, de quan jo estava asseguda allà, quan era consellera, vostè era portaveu a l'oposició de sanitat; em parla del 2004, quan les llistes d'espera es donaven en uns terminis o no; li puc assegurar que d'ençà cinc anys s'ha avançat molt en sistemes d'informació i li puc assegurar, perquè vostès ja ho han dit, conec perfectament el funcionament de la conselleria, que avui el conseller de Salut té totes les dades damunt la seva taula i si no las té és per manca de responsabilitat, perquè les pot tenir, les pot tenir, cada mes, cada mes la Conselleria de Salut, l'ib-salut té la informació de quants pacients esperen i quin temps esperen, cada mes, i perquè això -sí, sí, Sr. Gascón, li puc assegurar, li puc assegurar, i em sap greu no tenir la documentació aquí, perquè jo tenc cada mes de la passada legislatura, no tots, perquè no me'n vaig dur tota la documentació, els papers que vaig recuperar que he trobat, però la tenia, i cada dia 15 de mes, cada dia 15, aquesta persona que vostè em diu estava asseguda en el meu despatx com a consellera donant explicacions, i li dic que no m'agrada parlar de quan jo era consellera, estic defensant un projecte, que és el del Partit Popular. I per tant aquesta informació existeix, perquè es va fer un gran esforç per tenir-la.

Per tant, no em venguin a contar històries, és que, la veritat, jo ja sabia que em rebutjarien aquesta iniciativa, jo ho sabia, però ho he d'intentar, com a mínim ho he d'intentar, ara deixaré d'una banda els atacs personals: que si faig teatre, que si això és un xou mediàtic, que si era la consellera de la propaganda, bé, si vostès tenen ganes d'insultar-me, ho facin, la veritat és que a nivell personal, la veritat, Sr. Gascón, a nivell personal m'és ben igual, perquè jo no som aquí per defensar-me a mi personalment, som aquí per defensar un projecte ideològic i esper poder continuar fent-ho i que vostès ens ho permetin fer.

Però el que no faré serà ser una mona *que ni ve, ni oye, ni habla, ni siente*, no.

És a dir, les coses van malament, les llistes d'espera s'estan incrementant, però això no és el debat d'avui, el debat d'avui, perquè la roda de premsa d'avui de matí que, efectivament, he fet, perquè estic farta que el Govern no faci res, i hem de cridar l'atenció i com que el conseller actual és tant o més mediàtic del que jo ho podia ser, Sr. Gascón, i vostè estic segura que ho sabrà i ho compartirà, bé, tant no, bastant més, perquè és per tot menys on han de ser; només fent això, reaccionarà i tant de bo reaccioni, tant de bo! Perquè no m'agradaria res més que s'escurçassin o que es retallassin les llistes d'espera i que esperassin menys temps els ciutadans per anar a la sanitat. Però, repetesc, avui de matí és ver que el Partit Popular ha demanat acció al Govern perquè la llista d'espera quirúrgica s'està disparant, però avui horabaixa el que demanam és informació.

Els diré més, en el Decret de garantia de demora està prevista la creació d'un registre on tots els usuaris tenen dret a conèixer el temps, a quin lloc són a la llista d'espera i quin temps han d'esperar per accedir a una prestació. En aquests moments hi ha usuaris, i si vostès volen tancar els ulls els tanquin, potser que a la passada legislatura n'hi hagués qualcun, jo no dic que no, però que en aquests moments hi ha usuaris que criden per veure quan tenen hora i els diuen que encara no els ho poden dir és una realitat, és una realitat, Sr. Gascón, i vostè és entès, perquè sap que és així. Què podia haver passat altres moments? Clar que sí, i jo no dic que no, no dic que no, però almanco, des del Govern del Partit Popular, tot d'una que vàrem possibilitat de fer-ho, que no va ser des del principi perquè no hi havia cap sistema d'informació, la Sra. Aina Salom li puc assegurar que no va deixar cap sistema d'informació, vostè es remunta a Rodrigo de Santos i jo em remunt a Aina Salom, perquè si hem d'estar recordant el passat, doncs recordem el passat; doncs, des del moment que es va poder fer, es va donar puntualment la informació.

Però ara mateix, i ho dic a tots els portaveus parlamentaris que han intervingut, em digui, i jo retiraré aquesta iniciativa i totes les que fan referència en aquest sentit, i demanaré disculpes públicament, si un de vostès em pot dir quin temps espera un ciutadà, per exemple per visitar el traumatòleg a l'hospital d'Inca, m'ho digui; quants pacients hi ha que esperen avui -sí, pot cridar el conseller i li dirà, ho sap, però m'ho digui vostè, m'ho digui vostè, ...

(Remor de veus)

... no, no, no, m'ho digui vostè, aquí, avui, ho diguin públicament, ho facin en roda de premsa, és que m'és igual, però donin la informació. Sí, vostè té més bo amb el Govern, a mi no em volen donar la informació, és ver. Però em diguin: quants pacients esperen per a una consulta amb l'especialista? No ho saben, no ho saben, perquè no ho saben, perquè no s'ha donat aquesta informació. Quants pacients esperen per a una ecografia a Son Dureta? No ho saben, ni nosaltres ni ningú més que el conseller, així de clar. Per tant, l'únic que es demana en aquest Parlament és transparència i que es donin les dades, que després ja valorarem si són bones, si són dolentes i si hem de fer costat al Govern perquè es puguin reduir aquestes esperes.

No es preocupin, hem formulat preguntes orals al conseller i no li quedarà més remei que venir a contestar, perquè les hem formulat de tal manera, Sr. Gascón, tot i que vostè diu que no ens importa, que són tan concretes que les haurà de contestar, i a la fi, d'aquí una, dues, tres comissions de salut, podrem tenir aquesta informació.

Però no ens venguin a dir com hem de fer les coses, i la veritat és que arriba un moment que fa rialles veure com ha de defensar vostè, vostè, ara que consti en acta, el Sr. Gascón crida no sé a qui, al gerent de l'hospital d'Inca, que li diu que hi ha 43 pacients en llista d'espera de traumatologia, 43 dies d'espera, ...

(Remor de veus)

... no, no, no, Sra. Presidenta, demanaria que constés en acta, Sr. Gascón, ho digui, en el meu torn d'intervenció, sí, sí, ho digui, ho digui, que ha cridat al gerent d'Inca i quants pacients té? Ho digui.

(S'escolta el Sr. Gascón que diu: doncs, no li diré)

No, no, ho digui, ho digui, perquè vostè té més bo que jo.

(Remor de veus i algunes rialles)

EL SR. GASCÓN I MIR:

Si li dic vostè haurà de demanar disculpes públiques perquè m'ha dit, si vostè ho sap. Si jo li dic ho sé, per tant vostè demanarà disculpes públiques.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Gascón, Sr. Gascón, por favor, vamos a seguir con la ...

EL SR. GASCÓN I MIR:

Yo no quiero ...

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

No, no, Sra. Presidenta, estoy encantada de que lo diga, porque hemos tenido un ejemplo, ...

(Remor de veus i petita cridòria a la sala)

...no, no, no, vamos a ver, hemos tenido un claro ejemplo de que lo que hoy dice el Partido Popular es real. Cuando el Partido Popular lo pide no se da información, el Sr. Gascón, un diputado del Partido Socialista, que tiene el teléfono del gerente del hospital de Inca, afortunado él, llama al gerente del hospital de Inca y le da la cifra. No la sabía, ha tenido que llamar al gerente. El problema es que a mí el gerente no me coge el teléfono, no m'agafa el telèfon, no, òbviamment, perquè som del Partit Popular.

I si un pacient, que és més important, Sr. Gascón, molt més important, un pacient d'aquests que esperen, crida al gerent, tampoc no li diu, perquè jo, val, som de l'oposició i a l'oposició ni aigua, ja ho sabem; però que avui vostè aquí vengui, cridi per telèfon al gerent, li doni la dada i la digui públicament, ja és que és un escàndol democràtic, Sr. Gascón, un escàndol democràtic! I que el conseller no hagi dit ni mu a les preguntes del Partit Popular, perquè estan formulades. Sr. Gascón, li demostraré com contesta el conseller, no tenc la llista d'espera aquí, però per exemple quan li demanen al conseller..., per exemple, quins terminis té previst la Conselleria de Salut per a l'estatutització del personal de les fundacions...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vaya terminando, Sra. Castillo.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Voy acabando Sra. Presidenta. Diu: "els termes prevists amb l'acord i la mesa sectorial". Caram, quina transparència!...

(Remor de veus)

I tant! Per part de quines entitats s'impartiran els cursos de català?, una altra pregunta del Partit Popular, "encara no s'ha determinat, ja li contestarem". Això són respostes, eh?, i en tenc un parell. El que passa és que vostè diu, formula vuit preguntes i li han contestat, sí, demani com han contestat, sense donar la informació.

Per tant, avui el que és clar és que no tenim informació, vostès no la tenen, a no ser que el Sr. Gascón tenguí el telèfon d'un gerent i li vulgui tenir directament en plena Comissió de Sanitat, i és una mala notícia. I més mala notícia encara és que vostès com a grups polítics, a part del Partit Socialista, tots els altres, li facin, no sé com dir-ho, *la corte* al Govern, sobretot quan és clar i evident que s'oculta aquesta informació.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sra. Castillo. Votación para la Proposición no de ley RGE núm. 2557/09.

¿Votos a favor?

¿Votos en contra?

7 votos a favor, 9 en contra. Por lo tanto, queda rechazada la proposición.

2) Proposició no de llei RGE núm. 2558/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a millora del nivell assistencial i rectificació de la reordenació de població sanitària efectuada per la Conselleria de Salut.

A continuación pasamos al segundo punto del orden del día consistente en la proposición no de ley RGE núm. 2558/09 del Grupo Parlamentario Popular, relativa a la mejora del nivel de asistencia y rectificación de la reordenación de la población sanitaria efectuada por la Conselleria de Salud.

Para defender la proposición no de ley tiene la palabra la Sra. Castillo por un tiempo de diez minutos.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, aquesta segona iniciativa tracta de posar de rellevància el tornar al centralisme sanitari que jo creia que ja havíem superat. Fa referència precisament a la decisió del Govern de reestructurar totes les àrees hospitalàries a l'illa de Mallorca, modificant targetes sanitàries que abans estaven a l'Hospital Comarcal d'Inca o a l'Hospital de Manacor i que tornen passar als hospitals de Palma, ja sigui Son Llàtzer o sigui Son Dureta.

Aquesta reorganització afecta distints centres de salut i perquè consti en acta, sense ser massa extensa en la meua exposició, seria que del Centre de Salut del Raiguer, és a dir, Sencelles, Binissalem, Alaró i Consell passin, en lloc de tenir com a hospital de referència l'Hospital Comarcal d'Inca passin a tenir l'Hospital de Son Llàtzer; que el centres de salut de Serra Nord i Pere Garau passin a tenir el de Son Dureta en lloc del de Son Llàtzer; i que el Centre de Salut de Campos en lloc de tenir l'Hospital de Manacor passi a tenir l'Hospital de Son Llàtzer com a referència.

Aquesta reorganització el Govern l'ha justificada perquè com que en definitiva hi ha aproximadament unes 30.000 targetes sanitàries que arriben a Son Dureta i, com deia, el Govern justifica que a Son Dureta li manca activitat. Bé, són motius que òbviament nosaltres no compartim perquè creim que Son Dureta, abans parlàvem de llistes d'espera, ja té una bona llista d'espera i a més té una bona saturació, però en qualsevol cas per a nosaltres és una decisió que arriba molt més enfora perquè es tracta que pacients que tenen un hospital comarcal al costat, deixen de tenir-lo de referència i se'n tornen cap a Palma. On ha quedat l'esforç per exemple de tots els ciutadans de la comarca d'Inca per tenir un hospital comarcal? Ha quedat en això, que el Govern, a la primera de canvi, una població com Sencelles que és a cinc minuts de l'Hospital Comarcal d'Inca, la deriva una altra vegada a Palma i ha d'anar a l'Hospital de Son Llàtzer.

Nosaltres òbviament no compartim aquesta decisió, creim que sobretot en el cas de l'Hospital Comarcal d'Inca, que és el més afectat, el que s'hauria de fer és dotar-lo de mitjans personals, professionals i també de mitjans econòmics, no es fa, no ho diu el Partit Popular, també ho diuen els agents socials, ho dic perquè pareix que és només el Partit Popular que fa alarmisme i fa crítica gratuïta al Govern. No, aquesta vegada també es fa la crítica per part dels agents socials i pel personal del mateix Hospital Comarcal d'Inca; per tant, nosaltres entenem que la via per millorar la situació de l'Hospital

Comarcal d'Inca, que entenem que és de saturació, no és llevant-li usuaris, més que res perquè cream un problema als usuaris, sinó dotar-lo de mitjans econòmics i també professionals.

És per això que avui demanam mitjançant aquesta iniciativa, instar el Govern a través de la Conselleria de Salut a dotar, jo crec que al primer punt és difícil votar-hi en contra, perquè..., bé, no els subestim, no els subestim, mir el Sr. Alorda perquè a més també és d'Inca i no el vull subestimar, però clar, votar en contra que el Parlament insti la Conselleria de Salut a dotar dels mitjans professionals i econòmics adients l'Hospital Comarcal d'Inca i l'Hospital Comarcal de Manacor, per tal de poder atendre amb nivells assistencials de qualitat la demanda sanitària de la població que tenen assignada, crec que és difícil dir que no. En qualsevol cas esperaré les intervencions perquè estic segura que encara treuran qualche excusa per votar-hi en contra.

I el segon punt es tractaria de simplement rectificar la reordenació de la població que s'ha esmentant i mantenir-la com estava anteriorment, és a dir que aquelles poblacions que estan més a prop dels hospitals comarcals puguin continuar sent ateses per aquest hospital i no haver de tornar a Palma a rebre aquesta assistència, amb modificacions de metges i de professionals que sempre òbviament produeixen un perjudici i una angoixa a tots els malalts. No entraré en la forma en què s'ha fet aquesta reorganització, que si no hagués estat per la denúncia del Partit Popular, ni tan sols s'hagués sabut per part dels usuaris fins al mateix dia que haguessin anat a veure el metge, no hi entraré. Simplement intentarem que aquesta iniciativa sigui més constructiva, que es pugui rectificar, atès que s'ha demostrat que és negativa i que no millora la sanitat per a aquests usuaris i, per tant, que obtengui el vot favorable dels grups polítics.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sra. Castillo. Para fijar posiciones intervienen los grupos de menor a mayor. Por el Grupo Parlamentario Mixto interviene la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Castillo, efectivament avui estam davant d'una proposició no de llei que tracta aquest procés de reassignació dels hospitals de referència a determinades poblacions de l'illa de Mallorca. Nosaltres entenem que qualsevol procés d'aquest tipus, tot i que sigui simplement el canvi d'un centre de salut, provoca incomoditats, provoca problemes en els usuaris, entre altres coses perquè el que es fa és trencar amb un seguit d'hàbits adquirits.

Amb allò que no puc estar d'acord és en l'afirmació que fan vostès a l'exposició de motius, quan parlen que aquests canvis es fan per perjudicar les distintes poblacions. Nosaltres tenim una altra percepció, tenim la percepció que la conselleria el que intenta fer és optimitzar els recursos sanitaris que té, públicament han explicat que intenten fer un equilibri de població i recursos i ho fan de la manera que ells consideren més adient per al conjunt de la població. Jo crec que la Sra. Castillo hauria de saber, ja que ho ha gestionat, que moltes vegades incrementar la qualitat assistencial no va necessàriament o exclusivament lligat a augmentar els recursos, sinó sobretot el que s'ha de fer és aprofitar i optimitzar allò que es té.

És cert també, i això també s'ha explicat públicament, que aquest procés és un procés global, és un procés que serà progressiu, gradual, a nosaltres ens sembla important que per exemple no s'interromprà cap procés assistencial d'una persona que ja ha començat a ser atesa en un determinat centre i que seran els nous els que aniran fent aquest canvi. Això és important també i la informació s'ha donada públicament, nosaltres tenim aquesta informació a través dels mitjans de comunicació, s'ha anunciat que es reformaria el centre d'especialitats d'Inca, s'ha informat també que s'està posant en marxa un pla director de l'Hospital de Manacor, i que tot això s'està fent amb l'horitzó del nou Hospital de Son Espases. També, i és una informació pública, i és important això que deia vostè dels recursos humans, la informació que tenim és que a l'Hospital d'Inca s'ha incorporat en aquest temps de legislatura una bona quantitat de metges i d'infermeres.

Estam parlant, per tant, d'una reordenació de serveis sanitaris global. Jo entenc perfectament que el Grup Popular i que la Sra. Castillo hi estiguin en contra, que en el seu cap ella tingui una altra manera d'organitzar tot això. Efectivament, aquí hi ha un problema de criteris, i en aquest sentit la Conselleria de Salut ha optat per aquest camí i nosaltres en aquest sentit li donam suport. Ara bé, nosaltres també hem fet un poc de feina d'hemeroteca i ens hem adonat que realment aquest canvi, aquesta reorganització ha provocat preocupació per part dels usuaris, ha provocat preocupació per part dels batles dels diferents municipis que estan afectats, és cert que hi ha problemes de transport per poder traslladar els usuaris als nous centres, i, per tant, nosaltres el que demanam i el que exigim al Govern és que es doni solució a això i estarem vigilants perquè el compliment d'aquest procés de reorganització sigui el més favorable possible als usuaris.

I per acabar faria dues consideracions finals que tenen a veure també amb una cosa que hem parlat en la proposició anterior. És cert que tenim problemes de saturació a la sanitat pública, és cert que fa falta més finançament per a aquesta sanitat, tots sabem que els serveis socials, sanitat i educació necessitarien tots els diners que els puguem donar i més. Per tant, és també el moment, i s'ha d'aprofitar una vegada més, per reclamar aquest millor finançament per a la nostra comunitat. I jo li faig aquesta reflexió a la Sra. Castillo, sobretot per les contradiccions que tenen dins el seu partit respecte d'aquest tema.

I una segona reflexió. Jo també penso que els problemes de saturació no es poden solucionar posant un gran hospital a la sortida de cada poble. És a dir, no podem solucionar els problemes de saturació creant hospitals allà on hi hagi necessitats. Segurament haurem d'optimitzar els recursos i una cosa de què ja n'hem parlat en altres ocasions en aquesta comissió, serà molt important també potenciar l'atenció primària.

En conseqüència i per tot això, jo puc entendre perfectament que el Grup Popular tingui un altre criteri, però nosaltres en aquest cas donarem suport a aquest procés de reorganització que ha plantejat la Conselleria de Salut i estarem vigilants, com ja he dit.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sra. Suárez. Por parte del Grupo Parlamentario BLOC per Mallorca i PSM-Verds tiene la palabra el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, en primer lloc voldria precisar una prèvia, per part del nostre grup és evident que mantenim i respectam, és absurd precisar-ho, la sobirania de tots els grups per presentar les seves iniciatives. Només que quan un vol parlar de nigromància, parli de nigromància o, si no, que procuri precisar els termes. L'únic que deim és que el to de com es plantegen les coses du un determinat esquema de debat polític, tot legítim. Aquest per exemple, en aquest moment jo entenc que es du una proposta de debat, més enllà que la proposta mediàtica prèvia s'hagi establert amb uns altres esquemes, no es fa des de la desautorització, ni des de l'insult a la gestió. En tot cas sí que es fa amb un altre esquema que crec que mescla els elements polítics amb els tècnics.

Hi ha un punt, quan s'intenta parlar de la reestructuració d'un servei, quan s'intenta valorar des dels paràmetres de la política, que han de tenir evidentment un marge molt ample, les qüestions d'estructura i optimització dels recursos a un nivell organitzatiu, sempre és difícil prendre sobre aquest tema acords des del Parlament i des de la màxima instància política, ignorant tota l'estructura funcional, administrativa, burocràtica, que tots ens hem vestit, perquè encerti en el millor disseny. Jo crec que els polítics hem d'anar acceptant que la direcció política l'han de marcar sempre els representants populars, però també hi ha una frontera, hi ha una manera després d'arribar a aquests òptims i que és bo i raonable que s'estableixi des d'unes altres instàncies.

Dit això, en aquest moment el que hi havia, com també ho reconeix la Sra. Castillo en un primer punt que també ve d'acompanyament a la proposta política, que és el segon punt, però que no quedava més remei que haver-lo posat, perquè no acceptar, no reconèixer que els hospitals d'Inca i Manacor estan saturats, com ho estan tots, però és que els d'Inca i Manacor hi estaven d'una manera especial, hagués estat negar excessivament la realitat. Clar, ha hagut de dir hem de posar més recursos aquí i així no importarà llevar les 16.000 cartilles, per exemple que, com s'ha apuntat, jo que som d'Inca,

certament em trob més afectat pel tema d'Inca, a Manacor deu ser per l'estil, però conec prou el tema.

En aquest moment no només és un problema de professionals, que s'han incrementat, no només és que s'hagin posat més recursos, que se n'hi han posat, el problema és d'espai i de moltíssims d'elements de les dimensions mateixes de l'hospital, que avui mateix, hi podem anar en voler, tots els passadissos són plens de lliteres i gent que fa un parell de dies que està ingressada, esperant dins passadissos. Clar, això ha notat una certa millora d'ençà que urgències s'ha desviat, d'ençà que es comença aquest procés, però encara hi ha un procés de saturació. Procés de saturació que és general a les Illes Balears i que tornam allà mateix, és un problema de finançament, i els serveis que donam als nostres ciutadans no són consonants amb la riquesa del país. Però intentant obviar aquest tema i intentant treure el màxim profit dels recursos que tenim, la conselleria ha establert una passa que jo entenc que és conjuntural d'optimització dels recursos.

És cert que a tots ens agradaria tenir un Hospital d'Inca i un Hospital de Manacor que poguessin absorbir d'una manera sana i correcta tota l'àrea, però hi ha les dificultats que hi ha. Jo crec que es va obrir un hospital com si s'obris un bar, amb dues coca-coles i tres tòniques, han començat a entrar clients, al sisè que va entrar ja li varen dir que només hi havia un bitter, al desè, que només hi havia aigua, i al quarantè li donam arengada quan està mort de set. I aquí hi ha d'haver qualque reacció. La Sra. Castillo ja la té, més doblers i més recursos, no sé si més espai, demà matí, perquè el problema és greu i per tant, s'ha d'actuar. Vostè, ja que apel·lava que no sabia jo fins quin punt defensaria l'argument d'Inca, si vol un punt zero que digui que posam una crítica duríssima de la manera com es va inaugurar aquest hospital amb les mancances que va tenir, que mai no va estar dimensionat per a la població que havia d'atendre, ara no sé si això resoldrà res, tampoc, no sé si vostè ho votaria, però en tot cas no resol el problema que avui matí tenen pacients.

No és que m'entusiasmi la solució que ha arbitrat ..., o aquest nou repartiment, però és veritat que treu més profit als recursos existents en uns determinats vessants, no en tots. El fet mateix de la fundació, dels recursos estrictes, d'aquests compartiments que vostè va crear i que està tan orgullosa que Inca sigui estrictament una fundació que set n'han entrat i set n'han de sortir i que es mogui amb els esquemes d'entitat, això també provoca una dificultat d'optimització d'altres tipus de recursos que per ventura si que són infrautilitzats, el laboratori, de tota la despesa telemàtica que es va produir, que realment valdria la pena trobar la manera que s'optimitzés en comptes d'atendre cap a Son Dureta. També creim que una reflexió més ampla de les àrees crec que ens hi ha de dur. El fet mateix que sempre Muro i Can Picafort duguin els seus pacients a Palma perquè obvien que està dins el trajecte l'Hospital d'Inca, i vostè sabrà per què, ja ens ho explicarà, perquè els motius són clars, crec que tot això s'ha de tornar plantejar.

Però avui hi ha una urgència, hi ha uns recursos que Son Dureta tenia amb més possibilitats, Son Llätzer amb uns altres, i crec que a la majoria de gent li molesta haver de fer un trajecte que li és més o menys pràctic, però sobretot el que vol és ser ben atesa, ràpid i sortir-ne. Per tant, si això ha estat una fórmula, que segur que Inca ha millorat el servei, per tant, nosaltres no ho criticarem i avui no hi votarem en contra. Si el tema és que s'ha de trobar una fórmula estructural de millora, d'ampliacions, que això voldrà representar recuperar Binissalem i Sencelles quan es pugui donar a aquestes cartilles el servei que demanden, jo crec que sí, és evident. No està plantejat així, per tant, no ho votarem avui així.

Si el tema és que també s'ha de dotar amb un sentit com es diu, com si no hi hagués dotacions, com si no s'hagués fet cap esforç, com si els 40 metges nous i el nombre d'infermeres fos insuficient, les 200 infermeres que hi ha en aquest moment a l'Hospital d'Inca, però el nombre que s'ha augmentat, l'esforç que s'està fent per millorar les consultes externes, es vulgui negar, no hi estarem d'acord. Si és un plantejament d'incrementar o de continuar augmentant els recursos com una cosa en positiu que reconeix l'esforç que es fa però que es considera i es constata que és insuficient, nosaltres no hi tendríem inconvenient, si és una empenta de la Cambra, a una millora que s'està produint i que va en increment, no en una cosa que vulgui negar l'esforç que s'està fent des del trespol del qual partíem.

Perquè allò que no not, Sra. Castillo, en cap moment, des de les crítiques que vostè fa, és la més mínima autocrítica del punt en què es troba, i si encara anàs a justificar la seva autocrítica com a mínim amb el finançament que vostè ha hagut de gestionar, com a mínim arribi al 99; hi ha d'haver un moment en què es trobarà el Partit Popular, però jo si, a partir d'aquí l'admet, a mi em semblarà correcte. Ara, si no ho admet, no admet que l'increment de finançament no s'ha produït, si no admet la situació financera que viu el país i que a partir d'aquí pensa que arribarem a duplicar, a triplicar, en comptes de l'increment que s'està fent dins la sanitat, senzillament perquè planteja un debat demagògic, doncs no la seguirem. Ho comprendrem, jo és que ni tan sols no li ho retrec; és un joc polític, però una cosa és situar-se tots els esforços per, amb els recursos disponibles, millorar al màxim el servei al ciutadà i l'altra és l'exercici teatral de la política, molt legítim, amb una història molt llarga, i que és de salut i propaganda del Sr. Gascón, sigui del que sigui, és molt raonable, però en tot cas forma part de l'esgrima política i molt poc, molt poc, molt poc de les ganes de solucionar els problemes de la gent que en aquests moments, en aquests moments, està en una llitera dins els passadissos de l'Hospital d'Inca.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Alorda. Por parte del Grupo Socialista tiene la palabra el Sr. Gascón.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gracias, Sra. Presidenta. Seré molt breu, perquè he quedat molt decebut pel fet que la Sra. Castillo no em demanés disculpes públiques; per tant estic com a deprimit en aquest moment, malgrat que li segueix tenint el mateix afecte que li tenia abans, com ella sap, perquè no hi ha res personal i tot és polític, el que tenim aquí.

Bé, d'aquest tema, he de dir que jo no hi entenc gaire, d'aquest tema. Ens demanen que aquesta reestructuració que s'ha fet o que s'està fent i que gradualment no es faci una reestructuració, que és cert que afecta molta gent, que hi ha gent que l'accepta bé i gent que no, jo he de dir que personalment tinc família a Campos que ara haurà d'anar a Son Llätzer i n'hi ha uns que ho accepten bé i uns altres que ho accepten malament, hi ha de tot, però el que ha dit el Sr. Alorda també és cert, allò de la Coca-Cola o del biter i de tot això, i jo més que de Coca-Cola i de biter diré que Inca es va obrir el 2007 i de sobte, en un any, van passar de 1.200 intervencions a 4.000; de 35.000 urgències a 51.000... Tot es va dimensionar d'una manera importantíssima. Sé açò perquè ho dóna la conselleria i també perquè jo vaig molt a Inca, vaig molt a Inca i als hospitals, com feia vostè quan era consellera i ha deixat lamentablement de fer, però anant als llocs se saben aquestes coses. Han augmentat tant, pel que es veu, les intervencions, les consultes, etc., de 600 parts han passat a 1.000 en un any..., clar, els ha sobrepassat. Llavors es pot fer el que diu vostè, que és augmentar les plantilles, de fet abans de passar a Son Llätzer gent s'ha augmentat en 36 metges i 52 ATS-DUE la plantilla d'Inca, com segur que vostè sap, i el pressupost per a aquest any ha passat de 33 milions a 50; vull dir que s'estan fent millores, s'està fent millora de l'aparcament, a l'edifici aquest nou que serà de consultes externes. A Manacor passaran de 18 a 42 consultes externes.

Vull dir que s'està augmentant per poder atendre aquesta població que va augmentant i que vostè ens recorda dia a dia des de fa un temps, no abans, quan hi havia la transferència però ara sí, que augmenta la població i hi ha més gent per atendre. Idò aquesta gent per atendre s'ha de recol·locar. Si és bo o dolent, bé, jo penso que la conselleria fa el millor possible, però en aquest cas jo crec que la conselleria sigui la que sigui i del color que sigui el conseller o la consellera. Per tant jo crec que se li ha de donar suport.

Per altra banda hi ha una dada que jo no sé com hem d'emprar, jo no m'atreveixo a emprar-la, que és que a Son Dureta hi ha hagut 1.500 intervencions menys que l'any anterior; idò jo no crec que això sigui especialment dolent, perquè hi havia molta pressió, però bé, també diuen que com que n'hi ha menys se'ls pot carregar un poquet més. Jo crec que fins que no arribi el nou hospital de Son Espases, si arriba després del que ha passat ara, s'haurà de fer la reestructuració definitiva i hi haurà gent que ha d'anar d'un lloc a l'altre; és evident que s'està protegint que si una persona està pendent d'una intervenció a Inca no se l'envia ara a Son Dureta, sinó que continuarà allà. I sé del cert que malalts que estan essent vistos per determinats especialistes als hospitals d'Inca i Manacor continuaran als hospitals d'Inca i Manacor.

Per tant, Sra. Castillo, jo crec que el vostè diu de millorar els hospitals s'està millorant, hi ha inversions, s'està fent el que es pot i la reestructuració vull creure que es fa amb la intenció de poder donar un més bon servei. Jo crec que açò no és un tema polític, és donar un més bon servei i res més. Per tant, Sra. Castillo, lamentablement no donarem aquesta vegada suport a aquesta qüestió.

I res més. Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Gascón. Por contradicciones tiene la palabra la Sra. Castillo.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Gascón, amb el mateix afecte -que jo crec que ens confrontam perquè som adversaris polítics però en el fons, després de tants d'anys, s'arriba a agafar afecte- encara em pareix increïble que presumeixi del que ha fet cridant al gerent d'Inca. Li ho dic amb tot el meu afecte, de veres, Sr. Gascón, eh?, perquè després quan acabi aquesta comissió sortirem, em dona el telèfon del gerent, per exemple, de Son Dureta, el cridaré jo, li diré qui som, li demanaré una dada i veurà com no me la donarà. Però si vostè queda content que jo li demani disculpes perquè vostè ho sabia, n'hi deman; és que, ja li ho dic, a nivell personal sincerament aquesta diputada està acostumada a aquestes coses i m'és ben igual que es fiquin amb mi.

Jo estic parlant de sanitat, i estic parlant de principis, no estic parlant d'anècdotes com aquestes, però em pareix increïble que vostès a sobre treguin pit quan no hi ha cap tipus d'informació, i vostè per cridar, perquè té el telèfon del gerent, al gerent de l'Hospital d'Inca i li doni la dada, que aquesta diputada hagi de retirar i de demanar disculpes. Bé, potser que el podem fer és fer públic el telèfon mòbil del gerent de l'Hospital d'Inca perquè els usuaris de l'hospital comarcal el cridin i potser d'aquesta manera tendran la informació.

Però parlant de la qüestió que ens ocupa, mirin, l'hospital comarcal d'Inca jo crec que tots hem lluitat; ja no és perquè ho inauguràs el Partit Popular sigui un projecte del Partit Popular, no, és un projecte que fins i tot va més enllà de l'esforç de totes les forces polítiques, és un esforç que s'ha fet per part de molta gent anònima que pertany a l'hospital comarcal, perdó, a la comarca d'Inca, i que finalment ha tengut el seu fruit. Va costar molt, perquè fer entendre a Madrid, tant al Partit Socialista com al Partit Popular, també, eh?, que també record aquells tràmits, fer entendre que era necessari l'Hospital d'Inca va costar molt, fins i tot encara avui hi ha gent aquí que no hi creu, en l'hospital comarcal d'Inca, no ens enganem, hi ha molta gent que no creu en l'hospital comarcal d'Inca perquè, com ha dit qualche càrrec actual fins i tot de la conselleria..., jo no dic que la passada legislatura no hi hagués càrrecs que també ho pensassin, però com ha dit públicament en aquests moments qualche càrrec actual de la conselleria, "per què ens hem de posar així?, per què hem de criticar que 16.000 pacients se n'hagin de tornar a Palma quan tanmateix l'Hospital de Son Dureta està a 15 minuts?".

Siguem clars, és a dir, és una cosa que ha costat molt. Al final la tenim, i resulta que quan la posam en marxa ara el que està malament és quan es va posar en marxa. Siguem seriosos, per favor. Un hospital no es posa en marxa en un dia, no es posa en marxa en un dia. Potser l'Hospital de Formentera sí, però l'hospital comarcal d'Inca no, i prova d'això, i ho he volgut recuperar perquè al final pareix que parles per defensar allò teu, no, programa electoral del PSOE, eh?, què diu? "*En cuanto al hospital de Inca, garantizaremos su desarrollo completo en un plazo no superior a dos años, y ajustaremos plantillas a las necesidades de funcionamiento a pleno rendimiento del hospital*"; és a dir, fins i tot el PSOE parlava de dos anys de posada en funcionament. Per tant és normal, Sr. Gascón, que al principi hi hagués el que hi havia i que poc a poc s'anàs consolidant; es tractava de passar el testimoni i que s'anàs fent.

On hem arribat? Sr. Alorda, vostè és d'Inca, i em costa molt creure que no doni suport a aquesta iniciativa. El seu discurs i el seu sentit del vot no tenen res a veure. Resulta que per a l'hospital comarcal d'Inca aquest parlament fa un parell de mesos va aprovar un pressupost de 34 milions d'euros, 34; per a l'Hospital de Manacor aquest parlament va aprovar un pressupost de 70 milions d'euros. Això ja ens diu que per al Govern no té la mateixa categoria, quan ja du dos anys en funcionament, quan se suposa que segons el programa electoral -que també hem de dir que és paper banyat, podem parlar de Son Espases, podem parlar de tot, però és igual-, quan ja du dos anys i s'hauria d'haver fet i consolidat no hauríem d'estar amb un pressupost de 34 milions. El conseller diu que són 50, però aquest parlament, nosaltres, varem aprovar un pressupost de 34 milions d'euros davant els 70 que té Manacor.

No és suficient, no és suficient. Hi ha un 20% de la plantilla que no està cobert, i en lloc de dedicar-nos a cercar professionals ens dediquem a imposar nous requisits, com és el català, i permetin-me que els ho digui.

(Remor de veus)

Sí, és que..., és que..., vegem, la sanitat no és..., i a mi em sap greu perquè és vera que jo estimo molt la sanitat pública de les Illes Balears perquè m'ha tocat gestionar-la durant un temps, la qual cosa no vol dir que sigui la persona que en sàpiga més, ni mol manco, encara em queda molt per aprendre, però quan una persona coneix el tema se n'adona que totes les decisions que es van prenent tenen incidència. Però ja no només el català, és que ni tan sols no han posat en marxa l'OPE, ni tan sols han desenvolupat la carrera professional. És a dir, han de fer feina per poder fins i tot captar especialistes.

Però parlant d'Inca, la meitat del pressupost de Manacor; 20% de la plantilla sense cobrir, i el que feim és dir que està molt saturat perquè es va obrir molt malament, culpa del Partit Popular, només faltaria, només faltaria, i per tant 16.000 persones que se'n vagin cap a Palma. Això està mal fet, està mal fet si un creu en l'hospital comarcal d'Inca, està molt mal fet i si un creu en la conquesta de la població de la comarca d'Inca, i no s'ha de consentir, i jo entenc que els grups polítics donin suport al Govern, el que no puc entendre és la manca de coherència, i si nosaltres estimam l'hospital comarcal d'Inca se tracta de posar eines perquè l'hospital comarcal d'Inca funcioni. I, Sr. Alorda, que em digui que des de fa dos mesos hi ha menys saturació perquè aquestes 16.000 persones se n'han anat,

perdoni, una persona..., vostè ho ha dit i està en el *Diari de Sessions*...

(Intervenció inaudible)

A urgències, si jo visc a Sencelles no me n'aniré d'urgències a Palma, me n'aniré a Inca, encara que em diguin que el meu metge està a Son Llàtzer, i continuaré anant a l'Hospital d'Inca perquè el tenc a 5 minuts, i una urgència és una urgència, per l'amor de Déu! Que hi ha persones que s'estimen més anar a Palma perquè diuen que no es fien de l'hospital comarcal? Clar!, perquè depèn de la confiança que el Govern li dona, a aquest hospital, aquest és el problema. Però en definitiva es tracta que no hem de castigar els usuaris, el que hem de fer és potenciar l'hospital comarcal d'Inca, igual que Manacor, el que passa és que està més afectat Inca. Es tracta de no derivar-los novament, una altra vegada, a Palma, sinó que puguin anar amb confiança a l'hospital comarcal d'Inca.

També hi ha molts d'inconvenients. El tema del transport; no té res a veure anar des de Sencelles o Alaró a Inca que a l'Hospital de Son Llàtzer. Jo ho dic perquè visc a Santa Maria i sé el que és anar a Son Llàtzer perquè a mi em correspon Son Llàtzer; no hi ha transport directe, és molt més complicat, i el conseller de Mobilitat, Sr. Alorda, va dir que s'havia assabentat per la premsa d'aquesta reorganització. Per tant tampoc no hi ha molta coordinació.

En definitiva es tracta que l'hospital comarcal d'Inca funcioni. Com?, no és que jo ara hagi descobert ni hagi rectificat el meu discurs de finançament, es tracta de dotar-lo, dotar-lo. Sr. Alorda, el discurs incoherent no és precisament el d'aquesta diputada, és que el Sr. Rodríguez Zapatero ens llevi 30 milions enguany pel pressupost sanitari i vostès han callat, no han dit absolutament res. Sí, sí, perquè pareix que si no es diuen les coses no existeixen, i aquí resulta que el PP té un discurs diferent, però si això hagués passat amb un govern del Partit Popular no vull ni pensar el que hagués passat. Si el Partit Popular hagués fet el que ha fet el govern del Partit Socialista no vull ni pensar el que hagués passat. Si s'haguessin augmentat les llistes d'espera no vull ni pensar el que hagués pensat. Bé, i si hagués sortit la sentència de Son Espases governant el Partit Popular, en aquests moments tendríem, vaja, tots els seus acòlits al carrer protestant i insultant-nos, i en canvi avui això no passa.

Per tant deixem-nos de demagògies i anam a parlar seriosament.

(Rialles i intervenció inaudible)

Sí, sí. És que em sap greu que els faci mal...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silencio, silencio, por favor.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Em sap molt greu...

(Una altra intervenció inaudible)

Sí, Sr. Alorda, no fa deu minuts que escolten demagògia, fa deu minuts que escolten la realitat. Que vostè pensi que és demagògia, vostè sabrà per què diu que és demagògia, però és la pura realitat. Si governàs el Partit Popular tot el que està passant ara no estarien tan callats, no estarien tan callats. I l'hospital comarcal d'Inca és un exemple més.

Per tant em sap greu que no hagin aprovat aquesta iniciativa, però em sabia molt més greu que la decisió de derivar 16.000 persones d'Inca cap a Palma no es rectificàs per part del Govern i que en lloc de ser una mesura conjuntural, com vostè diu, Sr. Alorda, passàs a ser una mesura estructural, com ha dit el conseller als batles afectats.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sra. Castillo.

Para votar la proposición no de ley 2558/09, votos a favor?

Votos en contra?

7 votos a favor, 9 en contra. Por lo tanto queda rechazada la proposición.

3) Proposició no de llei RGE núm. 2559/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a ajuts econòmics per a l'atenció bucodental.

A continuación se pasa a la tercera y última proposición no de ley del orden del día, núm. 2559/09, del Grupo Parlamentario Popular, relativa al ajuste económico para la atención bucodental. Tiene la palabra la Sra. Castro por un tiempo de 10 minutos. Gracias.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gracias, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, el sector de població més gran, de més edat, és el que ha tingut un major creixement demogràfic en el món desenvolupat, donat que en l'últim segle l'esperança de vida ha augmentat en més de 25 anys.

A més a més d'aquests canvis demogràfics s'ha produït un canvi en la percepció social cap a les persones grans: ja s'ha acabat aquella equiparació que es tenia que l'envelliment era igual a malaltia. Si bé és cert que es produeixen uns canvis fisiològics a tots els aparells i sistemes, aquests no comporten necessàriament una malaltia, i actualment la vellesa és una etapa de la vida amb total plenitud, perquè les possibilitats d'envellir amb salut i qualitat de vida cada vegada són més, qualitat de

vida que inclou conceptes tan variats com autonomia, salut, estètica i relacions socials. A més a més les persones majors tenen un creixent paper actiu a la societat, i tot això ens ha de fer replantejar determinades àrees de la seva salut, àrees que tradicionalment no han estat ben ateses, especialment en l'aspecte preventiu i educatiu, com per exemple la salut bucodental, que és l'àrea que avui ens ocupa.

En aquestes àrees és en les quals els professionals sanitaris i també les institucions hem de fer un esforç per posar a l'abast dels més grans totes les estratègies que hi ha per millorar la seva atenció. Per això a la passada legislatura es va posar en marxa, d'una banda, el programa d'atenció dental infantil en l'aspecte preventiu, per aconseguir que les persones grans del futur tinguin una bona salut bucodental i, per una altra banda, es van posar en marxa unes ajudes econòmiques per finançar l'atenció bucodental de les persones majors de 65 anys. Amb aquesta línia de subvencions es finançava fins al 80% del cost de les pròtesis dentals, i l'any 2007 se'n van beneficiar 900 persones, la qual cosa va suposar que el Govern va fer una despesa en aquesta línia de 272.000 euros.

L'actual govern del pacte de progrés, tot i que el Partit Socialista duia en el seu programa electoral aquesta prestació, actualment l'ha llevada, i l'any 2008 ja no s'ha mantingut la convocatòria per sol·licitar aquestes ajudes. A preguntes del Grup Popular, la consellera d'Afers Socials, la Sra. Santiago, ens va dir que aquest govern va trobar altres prioritats i altres necessitats i va prioritzar destinar els recursos que es dedicaven a aquestes ajudes a la Llei de dependència. Però què solucionaran en realitat 272.000 euros en l'aplicació de la Llei de dependència? No seria millor buscar la finançació a l'Estat que treure les prestacions que s'estaven donant a la gent gran en el tema de pròtesis dentals? Perquè hem de recordar que els problemes de salut bucodental poden tenir repercussió sobre totes i cada una de les àrees o dimensions de la persona, sobre l'àrea física, la psíquica, la social i la funcional, i en les persones grans aquestes repercussions tenen la seva màxima expressió perquè es tracta d'un col·lectiu amb més vulnerabilitat, fragilitat, i amb un sistema immune més compromès i amb menys capacitat de resposta davant agressions externes. A més a més les condicions econòmiques d'aquest grup de majors de 65 anys i sobretot dels que superen la barrera dels 80, que són cada vegada més nombrosos, com deia les condicions econòmiques no solen ser molt favorables.

De cada vegada, a més, és més evident la relació que hi ha entre la salut oral i la incapacitat dels pacients amb greus problemes de salut oral i, per tant, presenten problemes de masticació, de deglució, la qual cosa els fa més dependents per a les activitats bàsiques de la vida diària. Per tant, és més que justificada, des del nostre punt de vista, aquesta ajuda a les persones grans que actualment pateixen aquests problemes. A més a més, hem de tenir en compte que aquestes ajudes cada vegada seran menys necessàries, perquè augmenten les persones grans que tenen cura d'elles seves dents i aquesta tendència anirà augmentant i en els propers anys, a mesura que es facin grans les persones que han tengut cura de les seves boques des de la infància, hi haurà menys problemes.

El nostre grup el que demana és, com a mínim, una reflexió a la resta de grups i que es valorin les conseqüències positives que té oferir aquestes ajudes a la gent gran i, atès el volum de les ajudes, que tampoc no és molt gros, i la clara tendència a disminuir que tindran al llarg del temps, els demanàvem que el seu vot fos afirmatiu, perquè es continuïn prestant els ajuts econòmics per a l'atenció bucodental als majors de 65 anys, com es va fer durant l'any 2007.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sra. Castro, para fijar posiciones, a continuación intervendrán los grupos de menor a mayor. Por el Grupo Parlamentario Mixto, tiene la palabra la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Castro. Li anunciam que des del nostre grup votarem a favor d'una transacció que presentarà el portaveu del BLOC per Mallorca i PSM-Verds. Però vull fer-li alguns comentaris sobre l'exposició que ha fet. Hi votarem a favor perquè estam d'acord bàsicament amb el que es proposa i, per tant, diríem que estam d'acord amb l'argumentació que ha fet vostè, però voldríem recordar algunes afirmacions, alguns comentaris que va fer la consellera d'Afers Socials quan va ser preguntada sobre aquesta qüestió, algunes consideracions que donen sentit al motiu pel qual aquesta línia de subvenció en un moment determinat va ser retirada per part del Govern.

Vostè parla que va ser una ajuda que es va donar al llarg del 2007, jo li recordo que va ser una línia de subvenció que vostès varen posar en marxa a penes dos mesos abans de les eleccions.

Segon matís, vostè parla que només varen ser 272.000 euros, i li vull recordar que inicialment el conjunt de la subvenció era de 2.127.000 euros, per tant, no parlam només de 272.000 euros que és una quantitat ja en si respectable.

Tercera qüestió, la consellera d'Afers Socials va explicar que la raó per la qual es retirava aquesta línia de subvenció era doble. D'una banda, perquè efectivament era una línia que encara no era molt coneguda, per tant si la retiraven no afectaria cap ciutadà concret, sí ciutadans potencials, però no ciutadans concrets; i era una subvenció que no estava prou arreglada o prou coneguda entre la ciutadania; i, la més important i jo crec que la consellera ho va explicar bé i és l'argument fonamental, és que des de la conselleria es va optar per prioritzar la despesa. Clar, vostè diu que 272.000 euros no és una quantitat important, però resulta que 2 milions i escaig d'euros sí una quantitat important i a més va explicar la Sra. Consellera que el milió cent mil euros que no es gastava en aquestes subvencions es dedicà a pagar les nòmines -i cito textualment- de la fundació es Fusteret, que eren nòmines de treballadors que no eren dins el capítol 1 i que, per això, s'havien de demanar contínuament pòlisses als bancs.

Dic tot això perquè aquesta retirada de la subvenció tenia un argument polític, de pes, era una prioritació d'actuacions important, i la Llei de dependència, com vostè molt bé sap, és una de les prioritats d'aquest govern.

Un quart comentari, vostè ha tornat a parlar de finançament, ha tornat a al·ludir a Madrid i simplement i torno a recordar l'argumentació que estava fent servir fa un moment: demanin vostès els diners, facin aquesta política de reivindicació vostès des del Partit Popular, i diguin-li també al Sr. Montoro que la faci, que no vingui aquí a convèncer-los del contrari.

Feta aquesta argumentació, insisteixo, l'actitud de la consellera va ser que, efectivament, era important aquesta línia de subvencions, que s'havia de recuperar alguna partida per a aquesta destinació i, en conseqüència, d'aquest govern ha sortit la voluntat de transaccionar aquesta esmena i que es pugui recuperar, de la manera que sigui oportuna, de la manera que consideri el Govern que es pugui fer, una part del pressupost per dedicar-la a l'atenció bucodental dels majors.

En conseqüència, i com li hem dit, votarem a favor d'aquesta esmena si vostès l'accepten. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sra. Suárez. Por parte del Grupo Parlamentario BLOC per Mallorca i PSM-Verds, tiene la palabra el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, crec que en el fons, tornam a un tema que acaba sent recurrent entre els temes de benestar, que és el finançament de tots aquests serveis. De totes maneres, en aquest punt concret, ja hi va haver unes preguntes i unes explicacions sobre els motius pels quals a l'hora d'establir una prioritat es va pensar que aquesta línia, positiva com naturalment ho són totes les que donen suport a la població, sobretot a la que més ho necessita, i en aquest cas les persones majors de 65 anys en atenció bucodental, la Sra. Castro crec que ha expressat els motius que justifiquen aquestes ajudes, i són realment tots ells acceptables per tots els grups, només és que s'ha de prioritzar. Quan hi ha unes demandes de Llei de dependència que està absolutament infradotada i, com apuntava, hi havia molts de treballadors la nòmina dels quals ni tan sols estava pressupostada, es va optar per donar garantia i continuïtat a serveis que es varen prioritzar d'una manera mal a ple, perquè al final el que es voldria és poder donar cobertura a totes aquestes necessitats.

Per tant, en aquest sentit i amb aquesta intenció d'intentar trobar un racó, alguna proposta, no aquells primers 2 milions que després s'han convertit el 270.000, que podrien ser 300.000, 400.000 o els mils d'euros que representi aquesta iniciativa, s'haurà de mirar quina és la capacitat que tindrà el Govern per posar una ajuda, però sí que crec que serà important fer-hi una reflexió i intentar arribar-hi.

Per això, el que li proposam és eliminar la idea que serà la mateixa línia i que seran subvencions, sinó pretendre promoure que sigui d'una manera oberta, que el Parlament el que faci sigui una comanda al Govern perquè cerqui aquesta fórmula i, per tant, el que desapareixeria o suprimiríem són les paraules "la línia de subvencions corresponents als". Aleshores, la proposta quedaria: "El Parlament insta el Govern de les Illes Balears a recuperar ajuts econòmics per a l'atenció bucodental de les persones majors de 65 anys". Serà una comanda política que es fa al conseller, perquè la conselleria cerqui una fórmula, una manera d'atendre aquesta necessitat, i creim que serà una imatge positiva.

En qualsevol cas, tornam a ser allà mateix, les prioritats el que tenen és un problema de finançament, jo perquè no hi hagi dubtes, perquè tenc la sensació que a algun moment s'ha dubtat de la posició del nostre grup i que hagi pogut canviar, jo vull dir que és una vergonya i un escàndol el finançament que pateixen les Illes Balears, trob que és un escàndol que una consellera de Sanitat o que una persona responsable de Sanitat acceptés que era una bona dotació per al nostre país, i fins i tot diria que és un vergonya i un acte que va contra tots els ciutadans de les Illes Balears que en aquest moment encara es treguin 230 milions cada any, que se li diu una cosa infame, fons de suficiència, perquè Educació i Sanitat de les Illes Balears estan sobrefinançades. L'Estat considera que la nostra salut està sobrefinançada i hem de tornar doblers del sistema, any 2001, Sr. Aznar, Sra. Castillo, amen; i és veritat que hem criticat, la mateixa crítica durament al Sr. Zapatero per haver-ho mantingut, sabent que la LOFCA esmentava vuit anys, sí, ho sabem, així i tot trobàvem que el Sr. Zapatero ho havia de tocar, però vàrem posar vuit anys, el Sr. Aznar va posar vuit anys, ens havíem de regir durant l'any 99, la Sra. Castillo ho trobava beníssim, a això, i intentam, amb els doblers que tenim, amb els doblers que es varen pactar, tornam cada any 230 milions d'euros perquè la Sanitat de les Illes Balears està sobrefinançada, està sobrefinançada, considera el sistema, bé, feim, farem un esforç tots per poder atendre l'atenció bucodental de les persones majors de 65 anys, però és una vergonya i un escàndol que hi hagi complicitats en aquest parlament, en aquest robatori que patim els illencs.

No sé si ho he d'expressar cada dia, si ho he de dir més fort, si la Sra. Presidenta creu que puc demanar que consti en majúscules al *Diari de Sessions*, amb una lletra realçada, com ho he de mantenir, perquè la coherència amb la hac intercalada entre la o i la e hi quedi establerta, però jo evitaria fer-ho cada vegada més que res per centrar-nos en els punts, crec que hi ha una cosa que és cridar a l'ordre, per la qual cosa hem d'intentar tots, per economia processal, parlar del que ve a l'ordre del dia, però com que cada vegada que tractam de la Conselleria de Sanitat he de patir que qui va ser còmplice d'un robatori als ciutadans de les Illes Balears ens faci un atac demagògic i un míting al respecte, cada vegada que es produeixi jo miraré de contestar-lo. Ara, confii que tots parlem un altre dia de la proposició no de llei, jo m'hi atendré, i avui crec que amb aquesta esmena, si la Sra. Castro l'atén, farem un esforç entre tots per millorar l'atenció bucodental dels ciutadans majors de 65 anys, que crec que tots ens ho agrairan.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Alorda. Por parte del Grupo Socialista, tiene la palabra el Sr. Gascón.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Comparteixo amb el Sr. Alorda el greu infravalorament de la sanitat balear, no s'ara, ni des del Sr. Aznar, ni des del Sr. González, ni des del Sr. Suárez, sinó des de sempre, sempre se'ns ha considerat privilegiats i patim això, i és una tara que jo no sé, a nivell personal, com la podem solucionar, però estic d'acord amb vostè.

Per altra banda, he escoltat la proposició no de llei que ha explicat la Sra. Castro i vull dir que amb uns arguments molts raonables i molt assenyats, nosaltres li donarem suport amb l'esmena que ha presentat el Sr. Alorda, que treu la paraula "subvencions".

Els seus arguments ens han convençut, Sra. Castro, i hi votarem a favor. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Gascón. Por contradicciones, tiene la palabra la Sra. Castro.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. No més vull aclarir que es va fer aquest tema amb una línia de subvencions perquè en aquell moment va ser la fórmula que es va creure més adient, es va tardar a posar en marxa perquè es va mirar d'arribar a un acord amb el col·legi de protèsic i el col·legi d'odontòlegs, i aquesta va ser la fórmula amb què tothom va estar d'acord.

Vull agrair que els grups parlamentaris donin suport a aquesta proposta, acceptarem, naturalment, l'esmena del Sr. Alorda, del seu grup, però m'agradaria lamentar la manca de cortesia parlamentària del Sr. Alorda, que trobo que s'ha de calmar una miqueta, perquè ha fet tot aquest discurs quan la Sra. Castillo ja no li podia contestar.

Bé, a mi m'agradaria recordar-li o que m'ho recordés a mi, perquè tal vegada vaig equivocada, les transferències de salut es varen fer a aquesta comunitat autònoma l'any 2002, si no ho recordo malament, governava el Sr. Antich i era conseller d'Hisenda el Sr. Mesquida, que va dir que era la transferència era "moderadament acceptable".

Sr. Alorda, per favor, jo li demanaria que estigui tranquil. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sra. Castro.

Se puede considerar aprobada por asentimiento. Gracias, señores diputados.

Y no habiendo más puntos en el orden del día, se levanta la sesión, Gracias.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS